Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (втори състав)

20 май 2014 година*

„Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „ARIS“ — По-ранна фигуративна марка на Общността „ARISA ASSURANCES S.A.“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на знаците — Едновременно съществуване на по-ранни марки на пазара — Принцип на американското право, наречен „Morehouse defense“ — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009“

По дело T-247/12

Argo Group International Holdings Ltd, установено в Хамилтън, Бермуди (Обединено кралство), за което се явяват R. Hoy, S. Levine и N. Edbrooke, solicitors,

жалбоподател,

срещу

Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП), за която се явява L. Rampini, в качеството на представител,

ответник,

другата страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд, е

Arisa Assurances SA, установено в Люксембург (Люксембург), за което се явява H. Bock, avocat,

с предмет жалба срещу решение на втори апелативен състав на СХВП от 9 март 2012 г. (преписка R 193/2011-2) относно производство по възражение между Arisa Assurances SA и Argo Group International Holdings Ltd,

ОБЩИЯТ СЪД (втори състав),

състоящ се от: M. E. Martins Ribeiro, председател, S. Gervasoni (докладчик) и L. Madise, съдии,

секретар: E. Coulon,

предвид жалбата, подадена в секретариата на Общия съд на 6 юни 2012 г.,

предвид писмения отговор на СХВП, подаден в секретариата на Общия съд на 21 септември 2012 г.,

* Език на производството: английски.

предвид писмения отговор на встъпилата страна, подаден в секретариата на Общия съд на 3 септември 2012 г.,

предвид писмената реплика, подадена в секретариата на Общия съд на 18 декември 2012 г.,

предвид писмената дуплика на встъпилата страна, подадена в секретариата на Общия съд на 3 април 2013 г.,

предвид липсата на искане от страните за насрочване на съдебно заседание в едномесечен срок от съобщаването, че писмената фаза на производството е приключила, и като реши, въз основа на доклад на съдията докладчик и на основание член 135а от Процедурния правилник на Общия съд, да се произнесе без провеждане на устна фаза на производството,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

1 На 13 ноември 2008 г. Art Risk Insurance and Information Services Corp. подава заявка за регистрация на марка на Общността в Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) въз основа на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146), изменен (заменен с Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

2 Марката, чиято регистрация се иска, е следният фигуративен знак:

3 Услугите, за които е поискана регистрация, спадат към клас 36 по смисъла на ревизираната и изменена Ницска спогодба относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 година и отговарят на следното описание: „Услуги по застраховане; застраховане на собственост, свързана с изящните изкуства, културните произведения на изкуството, антиките и други колекционерски движими материални вещи; услуги по управление на финансовите рискове за творческите и свързаните с изкуството индустрии, включително музеите за изкуство, фондациите за изкуство, културните институции с нестопанска цел, частните колекции, творците, търговците на изкуство и свързаните с изкуството банкови, тръстови, застрахователни, юридически организации и организации с нестопанска цел; услуги по управление на финансовите рискове, свързани с други форми на застраховане, включително застраховането на имущество и щети за творческите и свързаните с изкуството индустрии“.

4 Заявката за марка на Общността е публикувана в Бюлетин на марките на Общността, бр. 10/2009 от 23 март 2009 г.

5 Art Risk Insurance and Information Services вече е било притежател на словната марка на Общността „ARIS“, регистрирана на 12 септември 2005 г.

6 На 18 юни 2009 г. на основание член 41 от Регламент № 207/2009 встъпилата страна Arisa Assurances SA подава възражение срещу регистрацията на заявената марка за посочените в точка 3 по-горе услуги.

7 Възражението е основано на по-ранната фигуративна марка на Общността, заявена на 8 юли 1996 г. и регистрирана на 18 януари 2000 г. под номер 307470 за „застраховане и презастраховане“ от клас 36, възпроизведена по-долу:

8 В подкрепа на възражението е посочено основанието по член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

9 На 23 ноември 2010 г. отделът по споровете уважава възражението и отхвърля заявката за регистрация на заявената марка.

10 На 20 януари 2011 г. Art Risk Insurance and Information Services подава жалба пред СХВП на основание на членове 58—64 от Регламент № 207/2009 срещу решението на отдела по споровете.

11 На 3 март 2011 г. Art Risk Insurance and Information Services иска да се регистрира прехвърлянето на неговата заявка за марка на дружеството Argo Group International Holdings Ltd (наричано по-нататък „Argo Group“ или „жалбоподателят“). На 4 март 2011 г. прехвърлянето е вписано в регистъра на марките на Общността.

12 С решение от 9 март 2012 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“) втори апелативен състав на СХВП отхвърля жалбата. Той по-специално приема, че подадената от Art Risk Insurance and Information Services жалба е допустима, въпреки че не е била подадена от Argo Group, притежател на заявката за марка, щом като прехвърлянето на Argo Group на заявката за марка не е било вписано в регистъра на марките на Общността преди 20 януари 2011 г. — датата на подаване на жалбата (точки 17—23 от обжалваното решение). Относно вероятността от объркване на двата конфликтни знака, на първо място, апелативният състав пояснява, че съответните потребители включват както широк кръг относително осведомени и в разумни граници наблюдателни и съобразителни потребители, така и специализиран кръг потребители, чиято степен на внимание е по-висока (точки 45 и 46 от обжалваното решение). На второ място, той приема, че услугите, обозначени със заявената марка и по-ранната марка, са идентични или сходни (точки 47 и 48 от обжалваното решение). На трето място, апелативният състав счита, че конфликтните знаци като цяло са сходни, щом като техните отличителни и доминиращи елементи — „aris“ в заявената марка и „arisa“ в по-ранната марка, са почти идентични във визуално отношение и много сходни във фонетично отношение (точки 49—55 и 58 от обжалваното решение). Така той стига до извода, както отдела по споровете, за наличие на вероятност от объркване (точка 58 от обжалваното решение), отхвърляйки довода, изведен от едновременното съществуване в Европейския съюз на разглежданите два знака (точки 25—28 от обжалваното решение).

Искания на страните

13 Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени или да измени обжалваното решение,

— да осъди СХВП да плати съдебните разноски.

14 СХВП моли Общия съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

15 Встъпилата страна моли Общия съд:

— да отхвърли жалбата като недопустима или, при условията на евентуалност, като неоснователна,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

По допустимостта

16 Встъпилата страна изтъква, че настоящата жалба не отговаря на изискванията на член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник на Общия съд, щом като в нея не се посочва никаква конкретна правна разпоредба, която е била нарушена от апелативния състав.

17 Следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика не се изисква страната да посочва изрично разпоредбите, обосноваващи основанията, които изтъква. Достатъчно е предметът на искането на тази страна, както и основните фактически и правни обстоятелства, на които то се основава, да са изложени достатъчно ясно в исковата молба или жалбата (вж. Решение на Общия съд от 15 януари 2013 г. по дело Gigabyte Technology/СХВП — Haskins (Gigabyte), T-451/11, точка 28 и цитираната съдебна практика), какъвто е настоящият случай.

18 Всъщност от жалбата следва достатъчно ясно, че жалбоподателят по същество изтъква нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009, щом като посочва, че апелативният състав е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че разглежданите знаци са сходни и че следователно съществува вероятност от объркване между тях. Впрочем жалбоподателят се позовава изрично на въпросната разпоредба в писмената реплика.

19 Освен това доводите на жалбоподателя са достатъчно ясни и точни, за да позволят на СХВП и на встъпилата страна да подготвят защитата си, а на Общия съд — да упражни съдебен контрол (вж. в този смисъл Решение по дело Gigabyte, посочено по-горе, точка 29 и цитираната съдебна практика). Всъщност СХВП и встъпилата страна оспорват доводите на жалбоподателя в тяхната цялост, като СХВП дори се позовава изрично в писмения отговор на основанието, изведено от нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

20 Поради това следва да се отхвърли повдигнатото от встъпилата страна възражение за недопустимост и да се разгледа обосноваността на единственото основание, изтъкнато от жалбоподателя, изведено от нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

По съществото на спора

21 Съгласно член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 при възражение на притежателя на по-ранна марка се отказва регистрация на заявената марка, когато поради своята идентичност или сходство с по-ранната марка и поради идентичността или сходството на стоките или услугите, които двете марки обозначават, съществува вероятност от объркване в съзнанието на потребителите на територията, в която е защитена по-ранната марка. Вероятността от объркване включва възможност за свързване с по-ранната марка.

22 Съгласно постоянната съдебна практика вероятността от объркване представлява вероятността потребителите да повярват, че разглежданите стоки или услуги произхождат от едно и също предприятие или от икономически свързани предприятия. Съгласно същата съдебна практика вероятността от объркване следва да се преценява цялостно според възприятието, което съответните потребители имат за разглежданите знаци и стоки или услуги, и като се отчитат всички релевантни фактори в конкретния случай, по-специално взаимозависимостта между сходството на знаците и сходството на обозначените с тях стоки или услуги (вж. Решение на Общия съд от 9 юли 2003 г. по дело Laboratorios RTB/СХВП — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), T-162/01, Recueil, стр. II-2821, точки 30—33 и цитираната съдебна практика).

По съответните потребители

23 Съгласно постоянната съдебна практика в рамките на общата преценка на вероятността от объркване следва да се вземе предвид средният потребител на съответната категория стоки, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен. Трябва да се вземе предвид и фактът, че степента на внимание на средния потребител може да е различна в зависимост от разглежданата категория стоки или услуги (вж. Решение на Общия съд от 13 февруари 2007 г. по дело Mundipharma/СХВП — Altana Pharma (RESPICUR), T-256/04, Сборник, стр. II-449, точка 42 и цитираната съдебна практика).

24 В обжалваното решение апелативният състав приема, че в настоящия случай съответните потребители включват както средни потребители на застрахователни услуги, които са относително осведомени и в разумни граници наблюдателни и съобразителни, така и специализиран кръг потребители, като търговците на изкуство и юридическите и данъчните организации, чиято степен на внимание е по-висока (точки 45 и 46 от обжалваното решение). В рамките на анализа си на вероятността от объркване той стига до извода, че е налице такава вероятност, основавайки се на „непълните спомени“ за разглежданите знаци, запазени от съответните потребители, включително от потребителите, които показват повишено внимание (точка 58 от обжалваното решение).

25 Жалбоподателят изтъква, че апелативният състав е допуснал грешка при прилагане на правото, като в извода си относно вероятността от объркване е пренебрегнал повишената степен на внимание на специализирания потребител на услугите, обозначени със заявената марка. Според него съществуващите разлики в степента на внимание между съответните потребители на тези услуги и съответните потребители на услугите, обхванати от по-ранната марка, намалявали вероятността от объркване.

26 В това отношение следва да се отбележи, от една страна, противно на поддържаното от жалбоподателя, че обозначените с по-ранната марка услуги не са предназначени единствено за средния тип потребители на основните видове застраховане, каквото е автомобилното или пътническото застраховане. Всъщност, както правилно подчертава СХВП, щом като условието за реалното използване на по-ранната марка изобщо не е било изтъкнато, тази марка е защитена за всички услуги по застраховане и презастраховане с каквото и да било естество на предмета на застраховане, при това независимо от действителното използване на посочената марка, евентуално свеждащо се до автомобилните и пътническите застрахователни услуги (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 16 юни 2010 г. по дело Kureha/СХВП — Sanofi-Aventis (KREMEZIN), T-487/08, непубликувано в Сборника, точка 71). Така, според предмета на застраховане, обхванатите от по-ранната марка услуги могат да бъдат предназначени за широк кръг потребители или за по-специализиран кръг потребители.

27 От друга страна, макар някои от обозначените в заявката за марка застрахователни услуги действително да са насочени към по-специализиран кръг потребители в областта на изкуството, разглежданият списък на услуги включва и обикновени услуги по застраховане, които са насочени към широк кръг потребители.

28 От това следва, че услугите, обозначени с конфликтните марки, са насочени към едни и същи съответни потребители, включващи както широк кръг потребители, така и специалисти в областта на изкуството.

29 В подобен случай, съгласно постоянната съдебна практика, при преценката на вероятността от объркване трябва да се вземат предвид потребителите, които са с най-ниска степен на внимание (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 15 юли 2011 г. по дело Ergo Versicherungsgruppe/СХВП — Société de développement et de recherche industrielle (ERGO), T-220/09, непубликувано в Сборника, точка 21 и цитираната съдебна практика).

30 Следователно, дори да се предположи, че апелативният състав не е взел предвид потребителите, които имат повишено внимание, той не може да бъде упрекнат за това в настоящия случай.

31 Поради това апелативният състав не е допуснал грешка нито при определянето на съответните потребители в конкретния случай, нито във вземането им предвид при преценката на вероятността от объркване.

По сходството на знаците

32 Съгласно постоянната съдебна практика общата преценка на вероятността от объркване по отношение на визуалното, фонетичното или концептуалното сходство на конфликтните знаци трябва да се основава върху създаденото от тях цялостно впечатление, като се имат предвид по-специално техните отличителни и доминиращи елементи. Възприемането на марките от средния потребител на съответните стоки или услуги играе решаваща роля за общата преценка на тази вероятност от объркване. В това отношение средният потребител обикновено възприема дадена марка като едно цяло и не се впуска в изследване на различните ѝ детайли (вж. Решение на Съда от 12 юни 2007 г. по дело СХВП/Shaker, C-334/05 P, Сборник, стр. I-4529, точка 35 и цитираната съдебна практика).

33 В обжалваното решение апелативният състав приема, че доминиращите елементи на конфликтните марки са словните елементи „aris“ в заявената марка и „arisa“ в по-ранната марка. Той преценява, че елементите „assurances s.a.“ на по-ранната марка не са доминиращи предвид по-дребния им шрифт, долното положение в марката и липсващия им отличителен характер за потребители, чийто брой не е незначителен, и че стилистичните и цветови ефекти на двете марки не са достатъчно очевидни, за да намалят доминиращия характер на „aris“ и „arisa“

(точки 49 и 50 от обжалваното решение). В рамките на сравнението на конфликтните знаци апелативният състав установява, че във визуално отношение елементите „aris“ и „arisa“ са почти идентични и че двата знака се различават само по допълнителната буква „a“ и неотличителните елементи „assurances s.a.“ на по-ранната марка, както и по стилистичните си и цветови ефекти (точка 52 от обжалваното решение). Той преценява, че конфликтните знаци са много сходни във фонетично отношение, тъй като заявената марка и по-ранната марка се произнасят съответно „a-ris“ и „a-ri-sa“, а неотличителните елементи „assurances s.a.“ не се произнасят (точка 53 от обжалваното решение). Апелативният състав приема, че не е възможно да се направи концептуално сравнение, след като никой от разглежданите знаци няма значение в съответната територия (точка 54 от обжалваното решение). Той стига до извода, че конфликтните знаци като цяло са сходни (точки 55 и 58 от обжалваното решение).

34 На първо място, жалбоподателят оспорва определянето на доминиращите елементи на конфликтните знаци. Той счита по-специално, че по отношение на фигуративни марки като разглежданите в случая словните им елементи не могат да са по-доминиращи от фигуративните им елементи. Това важало още повече, тъй като думата „aris“ няма никакво значение.

35 В това отношение следва да се припомни постоянната съдебна практика, съгласно която при преценката на доминиращия характер на един или повече определени компоненти на дадена комбинирана марка следва да се вземат предвид по-специално присъщите качества на всеки от тези компоненти, като те бъдат съпоставени с тези на другите компоненти. Освен това като второстепенен фактор може да се отчете относителното място на различните компоненти в конфигурацията на комбинираната марка (Решение на Общия съд от 23 октомври 2002 г. по дело Matratzen Concord/СХВП — Hukla Germany (MATRATZEN), T-6/01, Recueil, стр. II-4335, точка 35 и Решение на Общия съд от 23 ноември 2010 г. по дело Codorniu Napa/СХВП — Bodegas Ontañon (ARTESA NAPA VALLEY), T-35/08, Сборник, стр. II-5405, точка 35).

36 От това следва, че определянето на доминиращия характер на даден елемент в рамките на комбинирана марка зависи от преценката in concreto на различните елементи, съставящи знака, и следователно е независимо от естеството на разглеждания знак — фигуративен или словен. В този смисъл фигуративните елементи на дадена фигуративна марка не са непременно доминиращите елементи на посочената марка.

37 В конкретния случай заявеният знак е съставен от словния елемент „aris“, изписан с главни букви в светлосив цвят, без да са възпроизведени някои части на разглежданите букви.

38 Противно на поддържаното от жалбоподателя, графичното представяне на словния елемент „aris“ не може да се разглежда като доминиращо цялостното впечатление от заявената марка. Всъщност то представлява само типография, която има за цел да почертае словния елемент „aris“. Така, макар че, както изтъква жалбоподателят, това графично представяне придава на заявената марка изчистен вид, който предизвиква чувство за елегантна изтънченост, привличащо деятелите на творческата индустрия и съответстващо на вида услуги, обозначени със заявката за марка, за да се позоват на разглежданата марка, съответните потребители ще са склонни да произнесат елемента „aris“, а не да опишат неговото графично представяне. Освен това фактът, че елементът „aris“ няма никакво значение, както подчертава жалбоподателят, и следователно a fortiori не е описателен за обозначените услуги, в конкретния случай му придава присъщ отличителен характер по отношение на посочените услуги, който подсилва неговия доминиращ характер при цялостната преценка на заявения знак (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 16 септември 2013 г. по дело Gitana/СХВП — Teddy (GITANA), T-569/11, точка 57 и цитираната съдебна практика).

39 По-ранният знак от своя страна е съставен от първи словен елемент „arisa“, изписан със сини главни букви, с изключение на правата от първото „a“, изписана с червено. Този първи словен елемент е поставен отгоре и е отделен със синя черта от втория словен елемент „assurances s.a.“, изписан с по-малки главни букви също в син цвят.

40 Следва да се приеме, че словният елемент „assurances s.a.“, предвид неговия по-малък размер и долното му положение спрямо елемента „arisa“, не е доминиращият елемент в рамките на по-ранния знак. Тази преценка се потвърждава от описателния характер на „assurances s.a.“ по отношение на разглежданите услуги по застраховане (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 27 ноември 2007 г. по дело Gateway/СХВП — Fujitsu Siemens Computers (ACTIVY Media Gateway), T-434/05, непубликувано в Сборника, точка 47 и цитираната съдебна практика). Същото важи и за фигуративните елементи на по-ранната марка — като печатен шрифт, цвят и подчертаване, които отговарят, както посочва самият жалбоподател, на основния начин за изписване и на обикновените цветове. Тези словни и фигуративни елементи следователно не могат да поставят под съмнение доминиращия характер на словния елемент „arisa“, изписан с по-големи букви и разположен над другия словен елемент.

41 Ето защо апелативният състав не е допуснал грешка при определянето на доминиращите елементи на конфликтните знаци и поради това първият довод на жалбоподателя трябва да се отхвърли.

42 На второ място, жалбоподателят упреква апелативния състав, че не е извършил цялостна преценка на разглежданите марки и че се е ограничил — както при преценката на сходството на конфликтните знаци, така и при отчитането на това сходство с оглед преценката на вероятността от объркване — до сравнение на техните доминиращи словни елементи „aris“ и „arisa“.

43 От постоянната съдебна практика действително следва, че преценката на сходството между две марки не може да се сведе до отчитане само на един компонент от комбинирана марка и до сравняването му с друга марка. Напротив, сравнението следва да се извършва, като всяка от съответните марки се разглежда в нейната цялост, което не изключва вероятността цялостното впечатление, създадено в паметта на съответните потребители от дадена комбинирана марка, при определени обстоятелства да бъде доминирано от един или няколко от нейните компоненти (вж. Решение по дело СХВП/Shaker, посочено по-горе, точка 41 и цитираната съдебна практика). Само ако всички други компоненти на марката са незначителни, преценката на сходството би могла да се направи единствено въз основа на доминиращия елемент (Решение на Съда по дело СХВП/Shaker, посочено по-горе, точка 42 и Решение на Съда от 20 септември 2007 г. по дело Nestlé/СХВП, C-193/06 P, непубликувано в Сборника точка 42). Такъв може да бъде по-специално случаят, когато този компонент може сам да доминира в представата за тази марка в паметта на потребителите, така че всички останали компоненти на марката са незначителни в цялостното впечатление, което тя създава (Решение по дело Nestlé/СХВП, посочено по-горе, точка 43).

44 В настоящия случай апелативният състав приема, че някои от съставните елементи на конфликтните знаци са доминиращи, без обаче да квалифицира другите елементи като незначителни до степен, че да не бъдат взети предвид в рамките на сравнението на двата знака. Следователно по силата на горепосочената съдебна практика той е длъжен да извърши сравнение като вземе предвид всички компоненти на конфликтните знаци.

45 Впрочем при преценката на визуалното сходство на конфликтните знаци апелативният състав е взел предвид, в съответствие с това задължение, както установените от него доминиращи елементи, а именно словните елементи „aris“ и „arisa“, приети за почти идентични, така и словния елемент „assurances s.a.“, както и фигуративните елементи, приети за различни (точка 52 от обжалваното решение).

46 По същия начин в преценката си на фонетичното сходство на конфликтните знаци апелативният състав несъмнено сравнява само елементите „aris“ и „arisa“. От това обаче не може да се направи извод, че той не е извършил цялостна преценка на споменатите знаци, щом като е взел предвид единствения друг произносим елемент „assurances s.a.“, преценявайки, че съответните потребители не биха го произнасяли поради неотличителния му характер (точка 53 от обжалваното решение).

47 В своята преценката на концептуалното сходство на конфликтните знаци апелативният състав също извършва цялостна преценка на посочените знаци, тъй като приема, че „нито една от марките“, тоест при липса на друго пояснение нито една от двете марки, разглеждани в тяхната цялост, включително всички техни словни и фигуративни елементи, няма значение в съответната територия (точка 54 от обжалваното решение).

48 Накрая, в анализа си на вероятността от объркване апелативният състав възпроизвежда всеки от компонентите на конфликтните марки, без значение доминиращи или не, за да извърши цялостна преценка на сходството на знаците, като придава по-голяма тежест на доминиращите елементи и по-малка тежест на елементите, които не са такива (точка 58 от обжалваното решение).

49 Следователно вторият довод на жалбоподателя трябва да се отхвърли.

50 На трето място, жалбоподателят оспорва извода на апелативния състав за наличието на сходство между конфликтните знаци, при положение че е установена слаба степен на визуално и на фонетично сходство между посочените знаци.

51 В това отношение е достатъчно да се отбележи, че установяването на слаба степен на визуално и на фонетично сходство е направено от отдела по споровете, а не от апелативния състав. В този смисъл предвид постоянната съдебна практика, съгласно която обжалването пред Общия съд цели да се упражни контрол за законосъобразност върху решенията на апелативните състави на СХВП по смисъла на член 65 от Регламент № 207/2009, а не контрол за законосъобразност върху решенията на отделите по споровете (вж. Решение на Общия съд от 31 май 2005 г. по дело Solo Italia/СХВП — Nuova Sala (PARMITALIA), T-373/03, Recueil, стр. II-1881, точка 25 и цитираната съдебна практика), този трети довод трябва да се отхвърли като неотносим.

52 От гореизложеното следва, че жалбоподателят не е доказал, че в обжалваното решение апелативният състав неправилно е приел, че конфликтните знаци са сходни.

По вероятността от объркване

53 Общата преценка на вероятността от объркване предполага известна взаимозависимост между взетите предвид фактори, и по-специално сходството на марките и сходството на обозначените стоки или услуги. Поради това слаба степен на сходство между обозначените стоки или услуги може да се компенсира с висока степен на сходство между марките и обратно (Решение на Съда от 29 септември 1998 г. по дело Canon, C-39/97, Recueil, стр. I-5507, точка 17 и Решение на Общия съд от 14 декември 2006 г. по дело Mast-Jägermeister/СХВП — Licorera Zacapaneca (VENADO с рамка и др.), T-81/03, T-82/03 и T-103/03, Recueil, стр. II-5409, точка 74).

54 В конкретния случай апелативният състав правилно стига до извода, че съществува вероятност от объркване на конфликтните марки предвид, от една страна, сходството или идентичността на услугите, обхванати от конфликтните марки (точка 48 от обжалваното решение) — преценка, която не е оспорена от жалбоподателя, и от друга страна, установяването, което не е опорочено от грешка, на сходство на двата конфликтни знака (вж. точка 52 по-горе).

55 Този извод не може да се постави под съмнение от довода на жалбоподателя, с който апелативния състав е упрекнат, че не е взел предвид едновременното съществуване на пазара, от една страна, на по-ранната марка и от друга страна, на словната марка на Общността „ARIS“ или на заявения знак, регистриран в Съединените щати. Подчертавайки, че апелативният състав не е преценил правилно доказателствата, представени в това отношение, жалбоподателят иска от Общия съд да приложи принципа на американското право, наречен „Morehouse defense“, съгласно който възразяващият срещу регистрацията на дадена марка не може да се разглежда като ощетен от тази регистрация, когато марка, която е идентична или по същество аналогична на заявената, вече е била регистрирана за идентични или сходни по същество стоки и услуги от заявителя на марката.

56 Трябва най-напред да се отбележи, що се отнася до горепосочения принцип на американското право, че съгласно постоянната съдебна практика режимът на марката на Общността е автономна система, състояща се от съвкупност от норми и преследваща специфични за нея цели, която се прилага независимо от всяка една национална система, и законосъобразността на решенията на апелативните състави трябва да се преценява единствено въз основа на Регламент № 207/2009 според неговото тълкуване от съда на Съюза (вж. Решение на Общия съд от 11 май 2005 г. по дело Grupo Sada/СХВП — Sadia (GRUPO SADA), T-31/03, Recueil, стр. II-1667, точка 84 и цитираната съдебна практика).

57 Следва да се напомни по-нататък, че несъмнено съгласно съдебната практика в някои случаи не е изключена възможността едновременното съществуване на по-ранни марки на пазара да намали установената от отделите и съставите на СХВП вероятност от объркване между две конфликтни марки. Подобна възможност обаче може да се вземе предвид само ако поне в хода на производството пред СХВП във връзка с относителните основания за отказ притежателят на оспорваната марка на Общността надлежно е доказал, че посоченото едновременно съществуване почива на липсата на вероятност от объркване в съзнанието на съответните потребители между по-ранните марки, на които той се позовава, и по-ранната марка, на която се основава възражението на встъпилата страна, и при условие че разглежданите марки и конфликтните марки са идентични (Решение на Общия съд по дело GRUPO SADA, посочено по-горе, точка 86 и Решение на Общия съд от 14 ноември 2007 г. по дело Castell del Remei/СХВП — Bodegas Roda (CASTELL DEL REMEI ODA), T-101/06, непубликувано в Сборника, точка 76).

58 В настоящия случай, от една страна, доказателствата, изтъкнати за установяване на използването от жалбоподателя на словната марка на Общността „ARIS“, не могат да се вземат предвид, при положение че тази марка се различава от конфликтните марки — и двете от които фигуративни. От друга страна, представените доказателства, възпроизвеждащи заявения знак, както е регистриран в Съединените щати, включващи две извадки от уебсайта на предишния притежател на заявената марка и статия от 21 юли 2010 г., посочваща по-специално застрахователните услуги на този предишен притежател, предоставяни с тази марка, се отнасят само за заявения знак и не дават никакви сведения за наличието на споменатия знак в релевантния в настоящия случай пазар на Съюза, както и a fortiori за начина, по който съответните потребители са посрещнали конфликтните марки на този пазар.

59 Следователно в съответствие с приетото от апелативния състав в обжалваното решение (точки 27 и 28) изтъкнатите от жалбоподателя доказателства не позволяват да се установи, че идентични марки на конфликтните марки са съществували едновременно, нито a fortiori, че това едновременно съществуване е намалявало вероятността от объркване между последните по смисъла на горепосочената съдебна практика, без да е необходимо произнасяне по допустимостта на приложение 11 към жалбата, което излага принципа на „Morehouse defense“, и на приложение I.1 б) към писмения отговор на встъпилата страна, представено от нея за оспорване на доводите на жалбоподателя относно наличието на такова едновременно съществуване.

60 От всичко гореизложено следва, че апелативният състав основателно е направил извод за съществуването на вероятност от объркване и е отхвърлил жалбата, насочена срещу решението на отдела по споровете.

61 Поради това трябва да се отхвърли единственото основание на жалбоподателя и следователно да се отхвърли жалбата в нейната цялост, без да е необходимо произнасяне по обосноваността на довода на встъпилата страна относно недопустимостта на жалбата пред апелативния състав.

По съдебните разноски

62 Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

63 След като жалбоподателят е загубил делото, той трябва да бъде осъден да заплати съдебните разноски в съответствие с исканията на СХВП и на встъпилата страна.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (втори състав)

реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Argo Group International Holdings Ltd да заплати съдебните разноски.

Martins Ribeiro Gervasoni Madise

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 20 май 2014 година.

Подписи